

**ЮБІЛЕЇ
JUBILEE**

Локайчук, Світлана, і Тарасюк, Тетяна. «Особистісний вимір лінгвостилістичних студій (до ювілею професора Світлани Богдан)». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 14, 2021, с. 164–72.

Lokhaichuk, Svitlana, and Tarasiuk, Tetiana. "Personal Dimension in Linguostylistic Studies (to the Anniversary of Professor Svitlana Bohdan)". *Linguostylistic Studies*, iss. 14, 2021, pp. 164–72.

УДК 81(477(092)+81'38(08)

<https://doi.org/10.29038/2413-0923-2021-14-164-172>

**ОСОБИСТІСНИЙ ВИМІР ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНИХ СТУДІЙ
(ДО ЮВІЛЕЮ ПРОФЕСОРА СВІТЛАНИ БОГДАН)**

Світлана Локайчук

Волинський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна

Тетяна Тарасюк

Волинський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна

У статті проаналізовано науковий доробок відомого мовознавця С. К. Богдан, актуалізовано умови формування її наукових пріоритетів та досягнення. Окреслено коло наукових зацікавлень дослідниці, зокрема ті, що стосуються лінгвостилістики, етнолінгвістики та лінгвоперсонології, основну увагу приділено аналізу праць про ідіолект та епістолярій Лесі Українки, мовноповедінкові стереотипи в листовій комунікації та художніх творах українських письменників.

Ключові слова: лінгвостилістичний аналіз, етностереотипи, епістолярні тексти, мовна поведінка, листовна комунікація.

**PERSONAL DIMENSION IN LINGUOSTYLISTIC STUDIES
(TO THE ANNIVERSARY OF PROFESSOR SVITLANA BOHDAN)**

Svitlana Lokhaichuk

Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, Ukraine

Tetiana Tarasiuk

Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, Ukraine

The article analyzes the scientific achievements of the famous linguist S.K. Bohdan and elucidates her scientific priorities and the path of their formation and development. The article provides a detailed analysis of the scholar's scientific interests range, laying emphasis on the issues related to linguostylistics, ethnolinguistics, and linguopersonology. The studies mostly deal with the analysis of Lesya Ukrainka's idiolect and epistolary, linguistic behavior stereotypes in letter communication, and Ukrainian authors' fiction texts.

Key words: linguostylistic analysis, ethnic stereotypes, epistolary texts, language behavior, epistolary communication.

Світлана Калениківна Богдан відома в Україні та зарубіжжі дослідниця української мови, українського слова в аспекті лінгвостилістики, соціо- та етнолігвістики, унікальна знавчиня ідіолекту та епістолярію Лесі Українки, талановита організаторка науки.

Народилася Світлана Богдан 20 січня 1961 року в селі Світязькі Смолярі на Волині в сім'ї вчителів. Навчалася в рідному селі, згодом у Шацькій середній школі, яку закінчила з золотою медаллю. На формування світогляду майбутньої дослідниці великий вплив у ранньому дитинстві мали її мама та бабуса Хотимія з неповторною своєю мовою, примовками, а ще піснями, яких знали надзвичайно багато. У шкільні роки поталанило зустріти наставницю Оксану Сапеляк – учительку української мови і літератури, яку через її націє центричні погляди та патріотичну позицію було звільнено з львівської школи. Єдиним директором, котрий погодився взяти її на роботу, був Каленик Богдан. Дотримуючись заповіді апостола Павла: «Пам'ятай наставників своїх», 1998 року в оригінальній книзі «Мовний етикет українців: традиції і сучасність» Світлана Калениківна напише: «З посвятою неповторним жінкам, які відкрили мені диво рідного слова, – мамі Марії, бабусі Хотимії і пані Оксані Сапеляк, моїй Учительці» (Богдан, *Мовний* 3). На думку авторки, книга про мовний етикет, який справедливо вважають культурним обличчям нації, має стати настільною в кожній родині, особливо за сучасних несприятливих умов, коли поведінкові приписи, виплекані українським народом упродовж століть, неприховано зневажають і знецінюють (Богдан, *Мовний* 7). За даними персонального профілю авторки Scholar Google, цю працю процитовано 226 разів.

Упродовж 1978–1983 рр. Світлана Богдан навчалася на філологічному факультеті Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Талановита студентка захоплювалася лекціями професорів і доцентів провідного українського вишу, зокрема відомого літературознавця, декана факультету Михайла Семеновича Грицяя, граматиста Іллі Корнійовича Кучеренка, класика українського перекладознавства Віктора Вікторовича Коптілова, фольклористки Лідії Францівни Дунаєвської, завідувача кафедри загального мовознавства й класичної філології, поліглота Станіслава Володимировича Семчинського, фонетиста Ніни Іванівни Тоцької, інших викладачів, та особливе враження справив тонкий знавець мови Шевченкових творів Петро Дмитрович Тимошенко. Саме в університеті сформувалося коло наукових зацікавлень Світлани Калениківни, яке можна окреслити в парадигмі *мовна особистість*. Дефініцію цього поняття авторка подає у статті «Михайло Кравчук – неповторна мовна особистість» (2016), зазначаючи, що моделювання образу окремої мовної особистості потребує передусім з'ясування лексико-семантичного рівня організації

створених нею текстів, реконструкції за цими текстами мовної моделі світу та встановлення її (особистості) життєвих чи ситуативних домінант (Богдан, «Михайло Кравчук» 289). Напрацювання в цьому напрямі частково зреалізовані в кандидатській дисертації «Мовні засоби вираження авторського коментаря в науковому тексті» (науковий керівник – Людмила Антонівна Алексієнко), захищеній 1988 року.

Науковий текст як об'єкт мовознавчих студій, особливості його створення, проблема формулювання назви, метамова автора, методи і методика лінгвістичного дослідження – питання, висвітлені Світланою Калениківною в методичних розробках, посібниках, рекомендаціях, серед яких «Наукова робота в МАН: методичні рекомендації до її написання й оформлення» (1995), «Науковий текст і його назва» (1997), «Наукова робота в МАН: десять порад юному мовознавцю: навчально-методичний посібник» із посвятою першому науковому керівникові – професорові Вікторові Коптілову (3 видання – 1995, 2009, 2018), «Культура української мови та риторика: методичні матеріали для студентів» (2019), «Методи й методика лінгвостилістичних досліджень: методичні рекомендації для студентів-філологів» (2020).

Науковий стиль української мови – один із напрямів мовознавчих студій С. К. Богдан, проте не єдиний. Будучи людиною різнобічних професійних інтересів, Світлана Калениківна має чимало напрацювань із лінгвостилістики, лінгвоперсонології, соціолінгвістики, етнолінгвістики, комунікативної стилістики. Такі багатовекторні наукові пошуки привели до усвідомлення того, що зазначені напрями мовознавчих досліджень часто взаємоперетинаються. Це дало імпульс до опрацювання нових тем, які раніше залишалися поза увагою дослідників, наприклад, реконструкція автопортрета адресанта за його листами та щоденниковими записами. Цей напрям – лінгвомодельювання передусім психологічного портрета автора текстів – втілений у статтях «Епістолярний текст як джерело реконструкції автопортрета адресанта» (2003), «Щоденниковий образ Ольги Кобилянської: спроба реконструкції автопортрета» (2004), «Домінанти автопортрета Лесі Українки за її епістолярією» (2004), «Автопортрет „жінки з Косачівського роду“ за її листами» (2005), «Шляхи реконструкції епістолярного автопортрета й етикетних стереотипів Агатангела Кримського» (2006), «Біблеїзми в системі епістолярного автопортретування Лесі Українки» (2014), «Пейоративи *дурень* / *дурний* в епістолярному автопортретуванні Тараса Шевченка» (2014), «Одяг як маркер індивідуальних уподобань: ескіз до епістолярного автопортрета Лесі Українки» (2016).

У статтях «Невербальна комунікація як елемент семантичної структури епістолярного тексту» (2009), «„Прощальний“ дискурс епістолярії Лесі Українки: словесна і невербальна семіотика» (2010), «Кінесика в щоденникових та листовних текстах Ольги Кобилянської» (2012), «Мовчання в епістолярній поведінці Лесі Українки» (2013) С. К. Богдан з'ясовує «місце невербальних явищ і фактів у системі

епістолярної комунікації, способи їх мовного представлення в листовних і щоденникових текстах, основні смисли й функції» (Богдан, «Кінесика» 17), а головне – визначає маркери у декодуванні індивідуальної мовної поведінки адресата й адресанта, зумовлені середовищем і культурою, мовою, психологічними чинниками (настроєм, почуттями тощо).

Дослідження особливостей епістолярного стилю та віддзеркалення в приватному листуванні видатних українців мовноповедінкових стереотипів – важливий дискурс наукових статей Світлани Калениківни. Назвемо деякі з них: «„Листи її, наче сплески світла...” (Мовний етикет в епістолярії Катерини Білокур)» (1999), «„Озовись до мене хоч інколи...” (Мовноповедінковий статус Шевченкових адресатів)» (2000), «Стереотипи мовної поведінки Шевченка в його епістолярії: звертальні й прощальні формули» (2003), «Епістолярні діалоги Івана Франка й Уляни Кравченко: вмотивованість мовноповедінкових стереотипів» (2002), «Моделювання образу коханої за листами Василя Стуса» (2004), «Типологічне й індивідуальне в епістолярній поведінці Василя Стефаника» (2004), «Стереотипи мовної поведінки Юрія Федьковича в епістолярних текстах» (2005), «Шляхи реконструкції стереотипів мовної поведінки і автопортретів в епістолярії Левка Боровиковського і Євгена Гребінки» (2006), «Автопортрет Агатангела Кримського крізь призму його епістолярії: самохарактеристики і самономінації» (2007), «Стереотипи мовної поведінки Павла Тичини в інтимному листуванні» (2008), «Моделювання системи мовноетикетних стереотипів в епістолярних текстах Василя Сімовича» (2008), «Епістолярні діалоги Василя Стуса як цілісна мовноповедінкова система» (2010), «„Гроші душу холодять” (Регулятив „гроші” в епістолярній поведінці Тараса Шевченка)» (2015). Наведений неповний перелік студій засвідчує кропітку «муравлину» працю з картування лексичного матеріалу для формування джерельної бази статей, на основі якої лише й можливо зробити глибокий лінгвістичний аналіз текстів; опрацювання значної кількості теоретичної літератури (десятки, сотні праць?), зважаючи на широту наукових зацікавлень авторки; переживання великої емоційної напруги, оскільки дослідження приватних листів, навіть оприлюднених, це все-таки вторгнення в інтимне життя людей, а отже, й тягар морально-етичної відповідальності. Однак Світлана Калениківна завжди дотримується засад коректного коментування, толерантної інтерпретації особистісних контекстів, послідовно реалізуючи принцип герменевтичного декодування тексту, який унеможливорює привнесення суб'єктивних міркувань. Поціновувачі наукового викладу думки дослідниці й знавці епістолярного стилю детальнішу інформацію про специфіку листовних діалогів можуть почерпнути в монографії «Епістолярна поведінка українців у XIX – XX ст.» (2013).

Починаючи з 1991 року та в наступні роки з'являються тези і статті, у яких Світлана Калениківна звертається до мовознавчих студій листовної

спадщини Лесі Українки: «Леся Українка і А. Ю. Кримський (Листи як джерело вивчення приязні двох геніїв українського народу)» (1991), «Волинь в листах Лесі Українки» (1993), «Епістолярій Лесі Українки і мовленнєвий етикет українського народу» (1993), «„До когось любого, і дорогого, і славного...” (Семантико-синтаксичний феномен листів Лесі Українки до Ольги Кобилянської)» (1994), «„Ще би я вас об одній речі красненько попросила” (Етикетні формули прохання в епістолярії Лесі Українки)» (1996). Написані переважно в легкій для сприйняття науково-популярній манері, ці публікації мали на меті показати Лесю Українку не як ікону української літератури кінця XIX – початку XX ст., а як живу людину з її радощами, сподіваннями, турботами, якими поетеса ділилася зі своїми адресатами.

Поступово мовотворчість Лесі Українки (особливо після ознайомлення з оригінальними текстами, переважно рукописами Лесиних творів і листів, яких ще не «редагували» цензори та редактори) стає провідною темою наукових студій С. К. Богдан. Їй присвячено 62 публікації дослідниці, більшість із яких – ґрунтовні дослідження епістолярного ідіолекту Лесі Українки, зокрема передумов формування його стильових домінант. Світлана Калениківна звертає увагу на органічність частотних епістолярних діалогів Лесі Українки з родиною, друзями, знайомими, окреслює їх передумови й особисту мотивацію поетеси. Дослідниця зазначає, що «кількісні параметри і, відповідно, значний обсяг епістолярної спадщини Лесі Українки зумовлений кількома очевидними об'єктивними екстралінгвальними чинниками» (Богдан, «Епістолярна комунікація» 24), серед яких неможливість безпосереднього спілкування з рідними та друзями у зв'язку з тривалим перебуванням поза рідним домом. Певною мірою це був стиль і спосіб духових контактів Лесі Українки із суголосними їй особистостями. Крім того, листування було «продовженням її особистісної творчої самореалізації, духовною потребою й приносило, до того ж, емоційну розраду» (Богдан, «Епістолярна комунікація» 25).

Світлана Калениківна висловлює гіпотезу про те, що листування в усій родині Косачів було зумовлене не тільки звичайною потребою побутових діалогів на відстані, а стало одним із способів індивідуальної мовотворчості, актуалізованої в епістолярних текстах кожного комуніканта цієї родини, навіть найменших дітей. Досліджуючи оказіональні найменування, експліковані в родинному листуванні Косачів, зокрема типові контексти вживання, складники полісемантичної структури однієї з найбільш стилістично маркованих лексем – слова *уліта*, С. К. Богдан обґрунтовує думку, що епістолярія є «виявом своєрідного родинного соціолекту (родинного аргю). Їхня „метамова” – це прийом виразної мовної гри, елемент певного втаємничення міжособистісної комунікації» (Богдан, «Епістолярний» 17). Завдяки цій розвідці стереотипні уявлення, неодноразово актуалізовані в примітках різних видань епістолярної

спадщини Лесі Українки, про функціонування *уліти* спростовано на основі аналізу всіх можливих його реалізацій у листовних текстах.

У циклі статей Світлана Калениківна скрупульозно аналізує лексико-семантичні осердя листовної комунікації, які мають ознаки регулятивів, зокрема «Вербалізація образу моря в епістолярних текстах Лесі Українки» (2011), «Лексичний регулятив *любов* в епістолярних текстах Лесі Українки» (2014), «Вербалізація лексичного регулятива *Німеччина* в епістолярних текстах Лесі Українки» (2015), «Номінативне поле лексичного регулятива *дитина* в епістолярних текстах Лесі Українки» (2015), «Регулятив *гроші* в епістолярних текстах Лесі Українки» (2017), «Регулятиви *сад* і *квіти* в епістолярних текстах Лесі Українки» (2017), «Лексичний регулятив *ліс* в епістолярних текстах Лесі Українки» (2019), «*Волинь* у системі етнічних автостереотипів епістолярних текстів Лесі Українки» (2020). Авторка одна із перших в українському мовознавстві заактуалізувала проблему регулятивності на матеріалі епістолярних текстів. Дослідниця стверджує, що саме лексичні регулятиви «з одного боку, моделюють стрижень семантичної основи тексту. А з іншого – слугують передумовою для творення основ індивідуально-стильових ознак тексту. Власне ці одиниці здебільшого вибудовують концептуальну канву ідіостилу, проектовану на національно-мовний простір» (Богдан «Лексичний» 9).

Розгляд особливостей функціонування лексичних регулятивів засвідчує їх вагомість у семантичній площині Лесиних текстів й пізнанні її особистісних пріоритетів. Зокрема, лексичний регулятив *гроші* в епістолярії поетеси є ядром «універсальної бінарної опозиції матеріальне – духовне з виразним тяжінням до другого елемента та переконанням органічної їх взаємозалежності: обов'язковою передумовою духовної незалежності кожної людини вона вважала матеріальну свободу», – висновкує дослідниця (Богдан, «Регулятив» 49).

Об'єктом спеціальних студій Світлани Калениківни були святкування і свята (релігійні і світські) як елемент комунікативної поведінки Лесі Українки у статтях «Вербалізація концепту *свято* в епістолярній поведінці Лесі Українки» (2013), «„Рокові“ свята в епістолярних текстах Лесі Українки: Різдво» (2019), «„...Пуделочко живих квіток“» (Новорічний дискурс в епістолярії Лесі Українки)» (2020), «Мовний образ *Великодня* в епістолярних текстах Лесі Українки та її родини» (2020).

Ще одним напрямом лінгвостилістичних досліджень Світлани Калениківни є релігійний стиль, зокрема структурно-семантична організація релігійних послань (Андрея Шептицького і сучасних), та функціонування і семантика мовноетикетних одиниць у релігійному тексті, проте більше уваги приділено аналізу біблійних цитат і ремінісценцій у мовотворчості Лесі Українки як інтекстових одиниць її епістолярію.

Лінгвостилістичний аналіз художніх текстів зосереджений здебільшого на описі одиниць мовного етикету як характерної ознаки ідістилію письменника: «Мовноетикетний простір у творах Марка Черемшини» (2000), «Своєрідність „штивної етикетки” і мовноповедінкові стереотипи в „Камінному господарі” Лесі Українки» (2001), «Мовноетикетні одиниці як елемент індивідуального стилю Володимира Свідзинського» (2003), «Моделювання мовноповедінкових стереотипів „чужих” у романі Ліни Костенко „Берестечко”» (2010). Цикл статей присвячено дослідженню типів та функцій звертань у художній літературі: «Звертальні вирази як елемент індивідуального стилю Уласа Самчука в романі „Волинь”» (1999), «Продуктивні моделі звертань і тип адресата у прозі письменників „Покутської трійці”» (2006), «Типологія звертань у романі Бориса Харчука „Волинь” і національно-мовна картина світу волинян» (2007).

Традиційний український мовний етикет Світлана Калениківна продовжує досліджувати на матеріалі польових записів живого народного мовлення. Це засвідчено в серії статей: «Побажання в родинній обрядовості Західного Полісся і Волині» (1997), «Мовний етикет села як мовноповедінкова модель (на матеріалі надбузької говірки)» (2001), «Прокльони як елемент мовної поведінки волинян і поліщуків: структурно-семантичний аспект» (2001), «Стереотипи мовноетикетної поведінки волинян і поліщуків: побажання» (2003), «Стереотипи мовної поведінки волинян і поліщуків: присягання» (2004), «Комунікативна ситуація гостювання: стереотипи мовної поведінки волинян і поліщуків» (2010).

Зацікавлення функційною, рівнявою, історичною лінгвостилістикою, комунікативною стилістикою, лінгвоперсонологією передалося багатьом студентам, магістрантам та аспірантам Світлани Богдан, що, зрештою, сприяло формуванню наукової школи професорки «Мовностилістична парадигма українських текстів різних функційних стилів».

Чимало ідей Світлани Калениківни втілили у своїх працях її аспіранти, тематика кандидатських дисертацій яких суголосна науковим уподобанням їхньої натхненниці й наукового керівника. 2007 року успішно захистила дисертацію Ірина Петрівна Левчук на тему «Структурно-семантична організація жанру рецензії XIX–XX ст.», 2008 року – Світлана Василівна Лук'янчук («Епітет у конфесійному стилі сучасної української мови (функціонально-семантичний аспект)»), 2012 року відбувся захист робіт відразу двох аспіранток – Наталії Вікторівни Ляшук («Автостереотипи українців у сприйнятті волинян») та Тетяни Миколаївни Тарасюк («Функціонально-семантичні параметри сучасного релігійного послання»), 2014 року ступінь кандидата філологічних наук отримує Наталія Степанівна Приходько за дисертацію «Пунктуаційна система в мовотворчості Лесі Українки» (Богдан Світлана 14).

С. К. Богдан – засновниця і тривалий час головний редактор фахового наукового журналу «Лінгвостилістичні студії» (з 2014 року), вже вп'яте

ініціатор та організатор Міжнародної наукової конференції «Лінгвостилістика ХХІ ст.: стан і перспективи» (2013, 2015, 2017, 2019, 2021), численних круглих столів із питань культури мовлення і стилістики, соціолінгвістичних проблем, особливостей мовної комунікації.

За плідну багаторічну працю Світлана Калениківна нагороджена нагрудними знаками Міністерства освіти України «Відмінник народної освіти» (1998), «Василь Сухомлинський» (2008), «За наукові й освітні досягнення» (2019), Срібним та Золотим нагрудними знаками Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (2014, 2016). 2009 року стала переможцем престижного обласного конкурсу «Людина року Волинського краю» в номінації «Освіта». 2021 року Світлані Калениківні було вручено Гравертон із подякою за найбільшу кількість досліджень в університеті літературних творів й епістолярію Лесі Українки та популяризацію її творчого спадку.

Ми, колеги Світлани Калениківни, пишаємося, що багато років працюємо пліч-о-пліч із доброзичливою, простою у спілкуванні, натхненною в наукових пошуках, працелюбною і креативною людиною, наукові ідеї якої знаходять продовження в дослідженнях учнів і послідовників, та зичимо ювілярці міцного здоров'я, творчого неспокою і нових досягнень.

Список використаної літератури

- Богдан Світлана Калениківна: біобібліографічний показчик до 55-річчя від дня народження, уклад. І. П. Сидорук. Луцьк, 2016.
- Богдан, Світлана. «Епістолярна комунікація Лесі Українки крізь призму її автокоментарів». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 1, 2014, с. 23–40.
- Богдан, Світлана. *Епістолярна поведінка українців у ХІХ – ХХ ст.* Луцьк: Вежа-Друк, 2013.
- Богдан, Світлана. «Епістолярний ідіолект Лесі Українки в інтер'єрі родинної комунікації: улита». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 13, 2020, с. 16–34.
- Богдан, Світлана «Кінесика в щоденникових та листовних текстах Ольги Кобилянської» *Науковий вісник Волинського національного університету: Філологічні науки. Мовознавство*, № 1, 2012, с. 16–23.
- Богдан, Світлана. «Лексичний регулятив лис в епістолярних текстах Лесі Українки». *Studia Ukrainica Posnaniensia*, т. 7, № 1, 2019, с. 9–18.
- Богдан, Світлана «Михайло Кравчук – неповторна мовна особистість». *Бюлетень Західного наукового центру (2012–2013): до 95-річчя Національної академії наук України*. Львів, 2013, с. 289–96.
- Богдан, Світлана. *Мовний етикет українців: традиції і сучасність*. Київ, 1998.
- Богдан, Світлана. «Регулятив гроші в епістолярних текстах Лесі Українки». *Лінгвостилістичні студії*, вип. 6, 2017, с. 33–53.

References

- Bohdan Svitlana Kalenykivna: biobibliografichni pokazhchyk do 55-richchia vid dnia narodzhennia, edited by I. P. Sydoruk. Lutsk, 2016.
- Bohdan Svitlana. "Lesia Ukrainka Epistolary Communication Through the Prism of Narrations". *Linguostylistic Studies*, iss. 14, 2021, pp. 16–34.
- Bohdan, Svitlana. *Epistoliarna povedinka ukrainsiv u ХІХ – ХХ st.* Lutsk: Vezha-Druk, 2013.
- Bohdan, Svitlana. "Lesia Ukrainka's Epistolary Idiolect in the Interior of Family Communication: Ulita". *Linguostylistic Studies*, iss. 13, 2020, pp. 16–34.

- Bohdan, Svitlana. "Kinesics in Olga Kobilyanska's Diaris and Letters". *Naukovyi visnyk Skhidnoievropeiskoho natsionalnoho universytetu imeni Lesi Ukrainky. Filolohichni nauky. Movoznavstvo*, no. 1, 2012, pp. 16–23.
- Bohdan, Svitlana. "Lexical Regulative *Forest* in Lesya Ukrainka's Epistolary Texts". *Studia Ukrainica Posnaniensia*, vol. 7, no. 1, 2019, pp. 9–18.
- Bohdan, Svitlana. "Mykhailo Kravchuk – nepovtorna movna osobystist». *Biuleten Zakhidnoho naukovooho tsentru (2012–2013): do 95-richchia Natsionalnoi akademii nauk Ukrainy*. Lviv, 2013, pp. 289–96.
- Bohdan, Svitlana. *Movnyi etyket ukrainsiv: tradytsii i suchasnist*. Kyiv, 1998.
- Bohdan, Svitlana. "Regulative money in Lesia Ukrainka's Epistolary Texts", *Linguostylistic Studies*, iss. 6, 2017, pp. 33–53.

Стаття надійшла до редколегії 12.03.2021